

In dankbare en liefdevolle herinnering aan

THEO VERRIET

echtgenoot van
Wilhelmiën Klösters

* 30-12-1944
Uden

† 29-3-2022
Groesbeek

Precies één dag heeft hij zich thuis gevoeld en genoten van de woning aan de Stationsweg. Daarmee was zijn laatste wens vervuld. 's Avonds laat is Theo, mijn man, ons pap en opa, na een lang en dapper gevecht tegen zijn ziekte, vredig in ons midden gestorven. Met heel veel liefde denken we aan hem terug.

Theo, geboren tijdens de evacuatie in Uden, was het 5^e van de 7 kinderen van Cornelius Verriet en Catharina Binnenhei. Hij groeide op aan de Wylerbaan. In 't warme gezin en de harde omstandigheden van die jaren, ontwikkelde hij al zijn talenten. Hij ging naar de ambachtsschool en werd metselaar: 45 jaar lang was dat zijn lust en zijn leven. Heel wat huizen in Groesbeek getuigen van zijn hand. Daarnaast was hij altijd actief voor ieder die een beroep op hem deed: als overal inzetbare vrijwilliger bij Achilles, tuinman bij schoonvader en klusjesman voor ieder die hem vroeg. Het eten moest 's avonds op tijd klaar staan, daarna wilde hij weer aan het werk. Hij kende maar één versnelling: aanpakken! Op 16-jarige leeftijd ontmoette hij Wilhelmiën in het parochiehuus op de Bredeweg. Het werd liefde voor altijd. Na samen met Jan en Christa een huis te hebben

gebouwd op de Bremstraat, trouwden ze in 1970. Twee dochters werden hen gegeven.

Een fijn en gezellig leven in een hartelijke, op elkaar betrokken buurt. Een echt thuis. Met de dochters kwamen de partners en opende zich een nieuwe toekomst: ook hun huis en tuin getuigen van heel wat werk van zijn bezige handen. Theo wist overal raad mee en anders kende hij wel iemand.

De komst van Milou en Demi gaf een nieuwe diepte en invulling aan het leven van pap en mam. Ze werden een trotse en zorgzame opa en oma.

Pap was een lieve, toegewijde, zorgzame, dienstbare echtgenoot, vader en opa. In zijn ziek-zijn was hij dapper en wilskrachtig, liet zich niet klein krijgen, had nog over alles zorg. Hij was ook een echte vriend, trouw en loyaal aan ieder met wie hij omging.

In zijn vrije tijd genoot hij van voetbal, lid van de grote Achilles-familie en daarnaast trouw aanhanger van de kleindochters op het handbalveld. Met buurman Jan was hij 50 jaar vrijwilliger op Dekkerswald: op zondag patiënten naar de kapel brengen.

Theo, lieve echtgenoot, vader, schoonvader en opa, van harte bedankt voor alles wat je voor ons hebt betekend en gedaan en vooral voor wie je was in ons midden. Het ga je goed op de grote reis en moge God geven dat we elkaar eens weer ontmoeten.

Wilhelmiën
Ursula en Wilfried
Milou, Demi
Saskia en John